

MILUTKI (1) ai

N sg m milutki.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. miluchny, poza tym bez cytatu s.v. mileńki.

Intens. od „miły” ‘przyjemny’:

W połączeniu szeregowym: Głos yey [Maryi] mylutky głofzny flodky uyefyoly tak yfz rofzlala fyą byla lafka wufczyech yey PatKaz III 122.

Synonimy: luby, przyjemny.

Cf [MILEŃKI], MILUCHNY, [MILUCZKI], [MILUSI]

TG